

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. XXII. Singularia Reconciliationum specimina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

§. XXII.

Singularia Reconciliationum Specimina.

Narrabimus hîc , ad ceterorum specimen , eventum quendam singularem. Oppidum Borzonasum, quod in Liguria montibus est, totum duas in factiones divisum erat, quas inter quadraginta plus minus cædes erant patratae, & tanta erat mali vis, ut, quam toto biennio ipsius Genuensis Reipublicæ Magistratus adhibuerat, curam planè frustraretur. Fateri necesse est, placuisse DEO id solatij P. Paulo afferre; siquidem mane lucis D. Laurentio Martyri sacrae in omni illo Populo communem quandam concordiam stabilivit, conditionibus publici Scribæ operâ in chartam relatis. Sequenti autem die Cives illi prægrandem crexere Crucem, rei gestæ testem & monumentum. Et placuit tantopere Reipublicæ eventus, ut mitteret aliquos cum literis, qui publico nomine tanti operis Authori grates agerent. Illustres duo viri, principes Civitatis valde inclytæ, tam atrocibus odiis diffidebant, ut eorum quisque suis in villis ad quadraginta aleret armatos in omne facinus paratos; nec unquam utervis prodiret domo, nisi multis armatis stipatoribus cinctus: nec erat, qui diffidio componendo manum admovere sustineret, cum pars utraque conditiones obfirmato animo posceret, quas altera nunquam esset initura. Contulit se ad eos P. Segnerus, & tam æquis conditionibus prudenter propositis, quàm verborum suorum rationumque pondere utrumque impulit, ut sublatâ omni discordiâ armatos dimitterent, totique illi terrarû tractui tranquillitatem restituerent, cum antea in momenta ferè ex illa rerum perturbatione tragicus & cruentus valde exitus timeretur. Abbas quidam Mytrâ insignis, geminâ

F 2

fratrum

fratrum suorum cæde irritatus, cum tota sic esset excisa Stirps, plurium annorum spatio omnem pacis ac concordia mentionem rejecerat. At solâ unâ nostri Pauli concione auditâ non solum ad Pacem concedendam permotus est, sed in ultima Sacræ Expeditionis Supplicatione medius inter binos cædium illarum Authores incedere voluit; itaque cuncti tres Pœnitentium more vestiti rarum dederunt spectaculum, cum unus funis omnes tres arctè adstringeret, ut eo symbolo arctius multo vinculum repræsentarent, quo animi eorum invicem erant colligati. Maritum quempiam infami calumniâ aliqui denigrarant; quæ res tam malè hominem habuit, ut audito tantùm Patre Paulo, qui ad pacem cum offensoribus ineundam hortabatur, in ejus brachia animo defectus concideret. Ubi ad sese is rediit, perrexit Pater animos illi addere, eumque sic paulatim immutavit, ut non cessaret oscula figere homini, qui tam gravem ipsi notam inusserat; eodemque vesperi ad cœnam secum sumendam eundem invitaret, professus, non capere se vim gaudij, quo perfundebatur ex eo, quòd tam singulari Numinis ope ad rem eam perficiendam esset adjutus. In ditionis Genuensis oppido luculentam plagam acceperat nonnemo è primoribus loci. Vulneris is & injuriæ sensu vivacissimo jam non parvam armatorum manum domi coegerat, ad vindictam sumendam: neque primarii Curionis, aliorumque preces quidquam valere ad iram mitigandam. Delatus eò est P. Segnerus, & quin verbum ullum faceret, solo suo obtutu tantum effecit, ut vir ille, etiamnum madidus sanguine, qui profluebat è vulnere, mox procumberet in genua, & pacem sponte prior ipse offerret; quæ res summam omnibus & admirationem & solatium attulit. Infelicis cujusdam parentis sinu avulsus, & crudeliter

liter

liter è medio sublatus erat filius carissimus, quo uno spes omnis familiæ nitebatur. Quid non fecit, quid non dixit Pater, ut hominem induceret ad faciendum, quod ejusmodi in eventibus lex divina à nobis exposcit? sed non fuit modus obstinatam ejus voluntatem ad quidquam horum flectendi; sic ut tandem Pater cæli illi diras minaretur. Parvi omnino visus est facere has minas pervicax, & superbè spernenti similis abiit. Sed eventus ab ejus spe multum abulsi. Ab illo momento quietis partem capere nullam uspiam potuit; non cibo, non potu reficere vires; vultusque extincti carbonis atrorem induit. Sic compulsus est Patrem non multis post diebus convenire denuo, paratúmque se offerre ad omnia, quæcunque imperasset; & vix obtulerat, cum omnis confestim evanuit & animi oppressi horror, & faciei nigredo. Insolitum quid habuit eventus, qui Sacerdoti cuiuspiam, rebus divinis addictissimo, contigit. Audierat hic Patris dissertationem, quâ Inimicorum dilectionem inculcavit; & tam tenerè affectus est ad eam virtutem, ut ipsi Patri asseruerit: Si domum meam redux ipsum adeò fratrem meum occisum spectare cogerer, ne dubita, paratissimus essem, ad veniam homicidæ dandam. Domum exin rectà petiit, & præter omnem spem atque expectationem fratrem suum occisum reperit: nec mora, generosus sui victor quidquid promiserat, & quidquid DEUS ante opportunè, ad ipsum contra ictum tam atrocem præmuniendum, suggesserat, re ipsa est executus.

§. XXIII.

Alia eundem finem consequendi artes.

SI quando P. Paulus in homines offendit, qui surdarum
 F 3 instar